A°. 1837. N°. 57.

ZONDAG DEN 16den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 Julij 1837.*

(24779) Alzoo ABRAHAM VAN MEERTEN en JAN DE JAGER Ez., zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Vlugt en Trouw* af- en op de privé-namen van MR. JACOBUS JOHANNES UIJTWERF STERLING, MR. JAN SMITS VERBURG, RODOLPHE LE CHEVALIER, PIETER PORTIELJE ABN. ZN., JOHANNIS BERNARDUS STOOP, MATTHIJS WESTENDORP, BERNARD ROELOFS en GERARDUS BLANCKE, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 Julij 1837.*

(24760) Alzoo ISAK JACQUES DE MESQUITA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Beudslust* af- en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE - STAND.

PARAMARIBO, *den 13 Julij 1837.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PIETER BOERS, *jongman*, van de Roomsch Catholijke Godsdienst, geboren te *Middelburg*, Jager bij het Garnizoen binnen deze Kolonie, en CHRISTINA ESSER, *jonge dochter*, mede van de Roomsch Catholijke Godsdienst, alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

In de BURGERLIJKE STAND alhier, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 27sten Junij, Charlotte Francina Berkhoff; *zoon.* Idem, Esther Tama, Echtg. van Ik. Abm. Bo. de Mesquita; *zoon.* Den 28sten, Esther Mozes Salomons, Echtg. van Eliazer Jacob Gomperts; *zoon.* Idem, Elisabeth Samson, Echtg. van Jacob Juda; *zoon.* Den 29sten, Elisabeth Louisa Weinreith; *zoon.* Den 30sten, Judith del Castilho, Echtg. van Sl. Ik. Robles; *zoon.* — Den 1sten Julij, Carolina Cornelia Emanuels; *zoon.* Den 2den, Anna Charlotte Bauer; *zoon.* Den 3den, Dourlina Louisa Hoen; *dochter.* Idem, Mary Malya Burns; *dochter.* Den 5den, Judith Coster, Echtg. van Jacob Beer Monk; *dochter.* Den 7den, Anna Abendanon d'Avilar; *zoon.* Idem, Johanna Jaquelina d'Andlau; *dochter.* Den 8sten, Jacoba Josina van Oudshoorn, Echtg. van Johan Hendrik Epping; *dochter.* Den 11den, Rachel Mozes de Abraham Bueno de Mesquita, Echtg. van Benedictus Alexander Samuels; *dochter.* Idem, Sophia Johanna Christina van Bergen, Echtg. van Johan Christoffel Treheen; *dochter.* Simica van Claveren. *zoon.*

LEVENLOZE: Den 9den Julij, een Kind van het Mannelijk geslacht van Bebé van Auka.

OVERLEDEN: Den 28sten Junij, Richard Balein, oud 25 jaren. — Den 2den Julij, Maria Elisabeth Picolet, dochtertje van Johanna Clasina Louisa Picolet, oud 18 maanden. Idem, Joseph Mattheim, oud 17 jaren. Idem, Willem François Meijne, oud 26 jaren. Den 6den, Johanna Petronella Pardo, oud 76 jaren. Idem, Naatje de Vries, dochtertje van Amimba van Laguna, oud 4 jaren. Den 8sten, Jan Hendrik Richter, oud 53 jaren. Idem, Samuel Nicolaas de Beek, oud 68 jaren. Den 9den, Johanna Henrietta Reeberg, oud 32 jaren. Den 11den, Hendrik François de Schordijn, oud 22 jaren en 10 maanden. Den 12den, John Geijger, oud 55 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met Mei 1837.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 21 *April.* De beraadslagingen over het bekende voorstel van Sir H. Hardinge, over de Spaansche zaken, hebben het Lagerhuis den 18den en 19den verder bezig gehouden.

In de eerste zitting had de Heer Maclean het eerst het woord. Hij gaf eene geschiedkundige schets van de besturen, die elkander in de laatste jaren in Spanje zijn opgevolgd, en trachtte aan te toonen, dat ons bewind de schuld had van de misslagen, welke die besturen hadden begaan.

De Heer Henry Bulwer bestreed het voorstel, en meende dat er weinig grootsch in gelegen was, daarmede thans te voorschijn te komen, nadat de Christino's eene nederlaag geleden hadden, waarover de Tories buiten het parlement reeds genoegzame juichtoonen hadden aangeheven.

De Heeren Ward en Lushington bestreden almede het voorstel, en zouden niets liever dan een beroep op het volk over de Spaansche quaestie zien. Dan zou het blijken, dat Oud-Engeland deszelfs oude liberale begrippen niet verloochende, en het volgaarne de hand leende aan de pogingen tot stuiting van dwingelandij, hoedanige uit de zege van Don Carlos zou voortvloeijen.

De Heer Sheil (de vriend van O'Connell) herinnerde, dat het Torybestuur van den Hertog van Wellington het viervoudig verbond ten volle bekrachtigd had. Dat bestuur had last gegeven, om 50,000 geweren naar de Baskische gewesten te zenden; het was dus mede dadelijk tusschen beide getreden. De Heer Peel had zelfs bij de opening van een vorig parlement gezegd, »dat hij met veel genoegen de hulp ontwaarde, die Z. M., bij voortduring, aan deszelfs bondgenoot verleende."

In de zitting van den 19den heeft onder anderen de Heer Cave een brief voorgelezen, waardoor hij eenige misvattingen wilde ophelderen, van Sir H. Hardinge ten aanzien der Britten in Spanje. De Heer Roebuck verloochende zijne radicale oppositie tegen het bewind niet; want, terwijl hij, aan den eenen kant, het voorstel van Sir H. Hardinge bestreed, gispte hij de staatkunde van het bestuur als te weifelend en te onderdanig aan andere kabinetten.

Daarna kwam de minister Palmerston aan het woord dat hij drie uren lang voerde. Hij stelde de medewerking van dit land in den Spaanschen krijg voor als geschiedende met het doel, om de Britsche beginselen die door Don Carlos overwinning zouden benadeeld worden, te handhaven. Daarom, en om geenerlei eigenbatige persoonlijke inzigten, had ook de Generaal Evans het bestuur over zijne landgenooten in Spanje op zich genomen. De Minister meende dat het voornaamste bezwaar in de rede van den voorsteller geweest was, het groot aantal zieken, dat zich onder het legioen bevonden had; doch hij vroeg of dit, in de te regt beroemde veldtogten voor de Spaansche onafhankelijkheid niet evenzeer met onze troepen had plaats gehad; en wel ten gevolge van het veranderen van klimaat, enz. Hij vroeg of dit eene reden kon opleveren om eene hulp te ontzeggen, welke op het oogenblik nog altijd noodig, en overeenkomstig de bestaande verdragen was. Evenmin konden de aan beide zijden in Spanje begane wreedheden die hulp doen weigeren; in den genoemden onafhankelijkheids-krijg had het toch waarlijk aan geene geringer barbaarschheden dan thans gemangeld en toen had zelfs de Hertog van Willington er geen bezwaar in gevonden, gemeene zaak met guerela's tegen de dwingelandij te maken.

Het was ongelukkig, doch de aard der Spanjaarden bragt mede, dat zij, zij mogten in oorlog of vrede wezen, de bloeddorstigste en wreedste natie van Europa zijn. De Minister noemde het eene verkeerde voorstelling van zaken, dat de Biscayers streden voor hunne vrijheden: het tegendeel was waar: zij hadden voor Don Carlos en het dispotismus de wapenen opgevat tegen Isabella en den grondwettigen regeringsvorm. Hij meende dat de Biscayers afgemat van den oorlog waren, en dat het leger van Don Carlos hoofdzakelijk bestond uit personen, die *niet* tot de opgestane gewesten behoorden. Het doel dier gewesten zou altoos bestaan in het behoud van eene eigene regering; de Minister nam deze gelegenheid te baat, om de Toryleden, die zoo zeer tegen het eigen gemeentelijk bestuur der Ieren zijn, te vragen, waarom zij de Biscayers boven deze landgenooten stelden? Maar bovendien de partij waartoe die leden behoorden, had het verdrag erkend, waarnaar de tegenwoordige hulp verleend werd. Dat verdrag kon niet verbroken worden, zonder dat 's lands eer er door zou lijden. Het mogt niet in het minste verlaten worden, want altijd bleef het constitutioneele bestuur het gezag over het overgroot gedeelte van het land behouden, en had de overleden Koning, wat men er van zeggen mogt, de erfopvolging met regt veranderd, welke verandering bovendien door de Lands-vergadering, de Cortes, was goedgekeurd. De Minister geloofde dat, indien Don Carlos overwon, het met den vrede van Europa zou gedaan wezen. »Vestigt uwe aandacht op Frankrijk, in dat geval (zeide hij). In plaatse, dat er, aan de andere zijde der Pyreneën, eene vriendschappelijke mogendheid, en goede verstandhouding tusschen de twee natien zou bestaan, zou er eene Regering in Spanje worden gevestigd, gelijk aan die welke onder Ferdinand bestond (*Hoort! hoort!*). Ik neem

de bewering aan, hoewel ik die niet officieel verzekeren kan, dat, toen de omwenteling van Frankrijk, in 1830, plaats had gegrepen; en toen het twijfelachtig was of de groote militaire Mogendheden van Europa zich al dan niet zouden vereenigen om het toen gevestigde Fransche bewind met geweld omver te werpen, eene boodschap van eene groote Noordsche Mogendheid aan Ferdinand werd gezonden, met oogmerk, dat hij een leger van 40,000 man aan den voet der Pyreneën moest zenden, ten einde het Fransche bewind te bemoeijelijken (*Hoort! hoort!*). Ik ben er zeker van dat de regering van Ferdinand volgaarne zulks zou hebben volvoerd, indien de omstandigheden toen niet waren veranderd; want de Spaansche regering was toen geene onafhankelijke regering, maar werd door vreemde mogendheden geleid en onder gehouden, en was vooral onder den invloed van den Czaar. Daarom houde ik vol, dat de vestiging van Don Carlos op den troon van Spanje onbestaanbaar met de onafhankelijkheid, de veiligheid en de rust van Frankrijk zou zijn. (*Luide toejuichingen.*)" Verder betoogde de Minister, dat volken geenszins de toestemming van belanghebbende Vorsten noodig hadden tot het maken van veranderingen in de troonsopvolging, dat deze bij noodzakelijkheid tot heil des lands mogten geschieden; dat Engeland in 1688, Frankrijk in 1830, daarvan sprekende voorbeelden opleveren; dat er geene reden bestaat Spanje dit regt te betwisten. Over den aard der verleend wordende hulp sprekende, ondersteunde de Minister de voorbeelden, bij menige gelegenheid gegeven, dat de scheepsmagt des rijks ook te land dienst deed. Hij merkte aan dat de Fransche regering eene aanzienlijke vermeerdering van bijstand aan de Christino's zou hebben verleend, waren de gebeurtenissen van La Granja niet opgekomen; doch dit moest voor Engeland ten prikkel strekken, om deszelfs verbindtenissen in dezen tot de uiterste mate te vervullen. » Was er in 1830 (zoo sprak de Minister ten slotte) wel iemand, tot de tegenwoordige oppositie behoorende, die geloofde, dat de vrede drie maanden lang kon behouden blijven? (*Hoort! hoort!*). Toen hoorde ik mij van die zijde aldus, als het ware met een voorzeggenden geest, toespreken: » Al » daalde een engel van den Hemel, om uwe de» peches te schrijven, dan nog zou dit de uit» barsting van den oorlog binnen zes maanden » niet kunnen verhoeden." Nu, daar is geen engel van den Hemel gedaald, om onze staatsstukken te schrijven, en nogtans zijn wij geslaagd in de handhaving van den vrede, niet gedurende zes maanden, maar gedurende zes jaren (*Toejuichingen*.) Bij de gevoelens die de oppositie belijdt en bij die welke Europa nopens hare beginselen aannam, vreesde zij te regt voor het bewaren van den vrede, zelfs gedurende eenige maanden. Maar wij hebben zelfs toen, in dat moeijelijk tijdsgewricht, nooit daaraan gewanhoopt. Wij hebben ons ten waarborg voor het behoud des vredes gesteld. Die waarborg is niet ijdel geweest (*Toejuichingen*). Dit is genoeg wat den algemeenen staat van Europa in 1836 en nu betreft. Bezien wij thans een paar landen in het bijzonder. Wat was b. v. de toestand van Belgie in 1830? In volmaakte regeringloosheid en verwarring, zoo zeer als waarin eenig land ter wereld ooit verkeerd had. En wat nu? Het is het rustigste, bloeijendste en gelukkigste land in Europa (*spotachtig gelach van de zijde der oppositie*). En wat al ongunstige voorstellingen heeft de oppositie ons in den tijd deswege voorgehouden! En wat Portugal aangaat, zal ik niet uitweiden over de onwaardige behandeling, welke Engeland in 1830 van dat land ondergaan heeft, doch ik zal alleen zeggen, dat, ware de oppositie hier aan het bewind gebleven, Don Miguel, die zij zelve als een overweldiger uitkreet, als Koning van Portugal zou zijn erkend geworden, en in zes jaren zou Don Carlos koning van Spanje zijn geweest (*toejuichingen*). Zoo kome ik dan op Spanje terug. Hoe staan wij daaromtrent? Onze betrekkingen met dat land zijn gewisselijk grootelijks verbeterd; indien men ons vraagt, of onze invloed aldaar vermeerderd is, dan aarzel ik niet zulks bevestigend te beantwoorden; evenzeer als men zou vragen, of wij bij dien invloed gewonnen hebben. Ik wil alleen ten bewijze bijbrengen de sluiting van het verdrag tot wering van den slavenhandel, hetwelk geen vroeger Britsch bestuur van eenig Spaansch had kunnen erlangen. Wat aangaat den overwegenden invloed van Rusland, waarvan ik heb hooren spreken, ik zal er aangaande deze kwestie alleen van zeggen, dat ik geloof, dat het ontzag en de welwillendheid van die mogendheid, zoowel als van Spanje, louter te verkrijgen zijn door goede trouw en strikte naleving van aangegane verbindtenissen. En ik ben gedrongen te verklaren, dat het ontzag, hetwelk Spanje voor dit land koestert, grootelijks te danken is aan het bekwaam en oordeelkundig gedrag van onzen gezant te Madrid. En ik mag er bijvoegen, dat, ten gevolge der pogingen van dezen staatsman zoowel als uit hoofde van de goede trouw, die de regering tot rigtsnoer neemt, de Engelsche naam nooit zoo zeer als thans in Spanje in achting heeft gestaan. Ik herinner u daarom nogmaals, dat het zij men de zaak in het algemeen of in de bijzonderheden beschouwe, en aan de beslissing van het huis overgeeft, men zal bevinden dat hier eene partij het Carlismus in Spanje, de andere Isabella en de staatsregeling wil ondersteunen. (*Hoort! hoort! Langdurig gedruisch.*) Ik voeg er bij, dat de eerste een onnatuurlijk en tegen nationaal verbond wil, omdat deszelfs doel daarin bestaat, om het Orangismus (in Ierland) en de instandhouding van het protestantsche kerkwezen van binnen te vereenigen met al wat onder de Katholijken buiten 's lands verdorven en geestdrijvende is. Moge het rijp besluit van het Lagerhuis dezen avond beslissen, niet slechts tusschen de beginselen der tegenovergestelde partijen in Engeland, maar tusschen de beginselen der partijen in alle landen van Europa; en van die beslissing zal, in meerdere of mindere mate, afhangen, de vrede, de welvaart en het heil van het menschdom (*langdurige toejuichingen*)."

Vervolgens trad nog Sir R. Peel op tot bestrijding, Lord J. Russell tot ondersteuning van den Minister. Eerstgemelde was meer ter gunste van Don Carlos dan wel vroeger, overigens hoorde men geene eigenlijke nieuwe bewijsredenen van beide zijden.

Tot de stemming overgegaan zijnde, werd het voorstel van Sir H. Hardinge met 278 tegen 242, dat is met eene meerderheid van 36 stemmen, *verworpen*: Deze meerderheid is aanzienlijker dan men verwacht had, en schijnt dus het tegenwoordige ministerie eerder te zullen bevestigen, dan te verzwakken. Niettemin heffen de Torybladen een' juichtoon aan, en vleijen zich, dat bij eene nieuwe behandeling der zaak, en bij den minsten degelijken voortgang der wapenen van Don Carlos, de meerderheid in dezen hoe langer zoo meer zou afnemen. De ministeriële bladen nemen uit de redevoering van Lord Palmerston en andere verdedigers van het tegenwoordig omtrent Spanje gevolgd wordende stelsel aanleiding, om op nieuw aan te dringen, dat eene nog meer afdoende hulp aan de Christino's verleend wierd: »om voor goed, en op eens, aan den strijd een einde te maken."

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(17666) Den 19den Julij 1837. THOMAS DUNCAN ACTON, aan FANNIJ van AEUTS, voor haar Minderjarige Zoon LODEWIJK van AEUTS, van een Huis en Erf, aan de *Soldaten Straat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 69 en Nieuwe Wijk La. B. No 35.

Den 11den. J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT, aan WILLEM GERARD TELTING, van het Huis en Erf, aan de *Wageweg Straat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 114 en 115 en Nieuwe Wijk onder La. B. No. 116.

Den 12den. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan M. M. SMITH, van het Huis en Erf, aan de *Saramacca Straat*, bekend onder La. D. No. 547; aangekomen hebbende den Boedel wijlen THOMAS SMITH.

Den 13den. C. E. BURNS geb. PETERSON, aan PIETER HARREVELT, van een Erf met de daarop staande Voor- en Achtergebouwen, aan de *Saramacca Straat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 542*b* en onder Nieuwe Wijk La. E. No. 22.

Paramaribo den 14 Julij 1837.
WENTHOLT.

(24052) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zijn gedevolveerd, als:

Het bloot *ERF*, gelegen in de *Domine Straat*, La. D. No. 394; aankomende den Boedel J. H. SCHAAP, den 17den Mei 1837; en den Boedel JOHANNA MARIA ANDRESA HOFFBERK, den 29sten dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 15 Julij 1837.
De Curator en Weesmeester,
W. H. LANS.

Tweede Advertentie.

(24778) Op Maandag den 24sten dezer, des namiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester S. F. FLU; publiek doen verkoopen:

Het *ERF* met den daarop zich bevindende *OPSTAL* aan de *Grave of Soldaten Straat*, bekend onder La. B. No. 20, No. 54 L. D.; aankomende den Boedel P. N. ARDEN.

Paramaribo den 15 Julij 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De CURATOR EN WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Maandag namiddag den 24sten dezer, door den Vendumeester S. F. FLU; doen verkoopen:

De GOEDEREN gevonden in de desolate Boedels: HENDRIK CORNELIS BROOS, RICHARD BALEIN, SAMUEL NICOLAAS DE BEEK en HENDRIK FRANÇOIS DE SCHORDEIJN.

En vermits er in die Boedels geene genoegzame goederen aanwezig zijn; zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo den 15 Julij 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(24762) De ondergeteekende roept bij deze op, alle Crediteuren des Boedels wijlen Mejufvrouw JOHANNA PETRONELLA PARDO, om zoo spoedig mogelijk hunne rekeningen in blanco bij hem in te zenden, ten einde na accoord bevinding de noodige afdoening te bewerkstelligen, terwijl de genen die aan gezegden Boedel verschuldigd zijn, worden verzocht betaling te doen.

Paramaribo den 9 Julij 1837.
H. B. JONES,
Testament. Executeur.

COLLEGIE-TUIN
VADERSZORG.

(24764) *,* ALGEMEENE VERGADERING op *HEDEN*, des namiddags ten vier uren, ter Ballotage en verkiezing van Bestuurders.

Paramaribo den 16 Julij 1837.

WORDEN TE HUUR GEVRAAGD:
(24750) Voor een onbepaalden tijd, eenige bekwame *KLEDERMAKERS*, het zij Vrijlieden of Slaven; — adres bij den ondergeteekende.

Paramaribo den 13 Julij 1837.
H. P. ULRICH,
Sergeant Mr. Kleedermaker,
Batt. Jagers No. 27.

WORDT TE HUUR GEVRAAGD:
(24776) Eenige *TIMMERNEGERS*, om op Plantaadje te werken. — Adres ter dezer DRUKKERIJ.

(24775) A. HASKINS en D. CLARK vertrekken.

(24763) H. W.- en R. J. LIJONS vertrekken.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.